

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

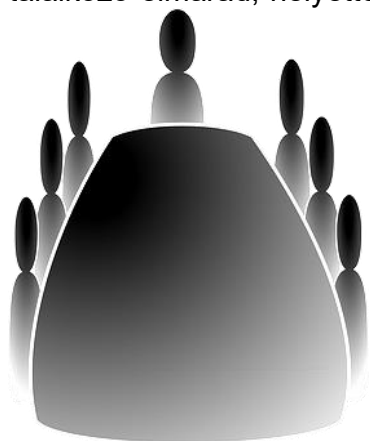
ZÁHONYI VASUTAS

X. évfolyam, 41. szám

2021. május 17

Bér '21 – ígérek között

„Elfogadhatatlan számunkra, hogy a közfeladatok ellátásában kiemelkedő szerepet vállaló vasutas dolgozók az elmaradt bérfelvezetések miatt hónapok óta reálbércsökkenést kénytelen elszenvedni.” – írták a kezdeményező szakszervezetek május harmadikán a vasút elnökének címzett levélben, és csoportszintű VÉT ülést kezdeményeztek az idej javadalmazásról. Mi tagadás, nem volt mire várniuk az érdekvédőknek, köztük a Vasutasok Szakszervezetének, hiszen az április 28-án tartott KVKE ülést eredménytelenül zárult. És az is kiderült, hogy a május hetedikére ígért újabb találkozó elmarad, helyette egy másik ígért jött: KVKE ülést következik, de a következő héten, és a miniszter személyesen tesz majd bejelentést az idej bérrünkkel kapcsolatos lehetőségekről.

Május tizenkettedikén megérkezett a válasz a szakszervezetek kezdeményezésére, és csoport szintű VÉT ülést hívott össze a munkáltató május 18-ra, melynek napirendje a „MÁV-csoport 2021. évi javadalmazási kérdései” lesz. Az időpont logikusnak tűnt, hiszen megelőzte volna a miniszteri bejelentés, mint tárgyalási alap. Csakhogy a múlt héten valamiért elmaradt. Igaz, még ma is megtörténhet, vagy...

Akárhogy is nézzük, nem jól van ez így. Maholnap az első félév végéhez érünk, ám még ígért is csak arra van, hogy majd lesz valami. Mindeközben, ahogy ilyenkor lenni szokott, mindenféle pletykák keringenek vasutas körökben, ami nagyon nem egészséges. Ha igazak, akkor azért, mert miért a titkolózás, ha már van döntés. Ha álhírek keringenek, akkor a hitelességen esik csorba, és csak a bizonytalanság nő. Ami jelen helyzetünkben amúgy is van elég.

Ezek után nem csoda, hogy a KVKE munkavállalói oldala döntött: „abban az esetben, ha az érdemi tárgyalásoknak a KVKE keretében való megkezdésére vonatkozó konkrét szándék és az érdemi bérfelvezetési ajánlat nem kerül bejelentésre a kormányzati oldal részéről, a jövő hét első felében bejelentik – a sztrájk előszobájának számító – kollektív munkaügyi konfliktus helyzetet az egyes munkáltatóknál”.

Szóval kéne már egy döntés. Egy jó döntés, hogy legalább egy bizonytalanságnak vége legyen, és legyen erőnk a többi gond megoldására.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Billogok és kalitkák kora

„A brüsszeli kaszárnyákban az őrmester sorakoztatja az újoncokat. Flamandok jobbra, vallonok balra! – harsogja. Kovács Péter, akinek a szülei ötvenhatban disszidáltak, egy darabig tanácstalanul topog, aztán kilép az őrmester elé: őrmester úr, kérem, hová álljanak a belgák?”

(Fehér Klára: Hová álljanak a belgák?)

Vannak országok, ahol különböző nemzetiségű emberek élnek együtt, hasonló számban, ilyen Belgium is. A magyar ember számára furcsa hely, hiszen kevés német mellett franciául beszélő vallonok és hollandul beszélő flamandok lakják, így aztán olyan, hogy belga, talán nincs is. Ezért bizonyult megoldhatatlannak az idézetben Kovács Péter számára a parancs végrehajtása, mert úgy vélte, ő belga. Mint ahogy Magyarországon is élnek belgák, mert nagyon sok honfitársunk van, aki nem tud, vagy nem akar választani a lehetőségek közül. Valami egészen másra vágyik, amit nehéz megfogalmazni, talán csak az álmokban létezik az a valami, lehet, csak illúzió.

Aki figyelemmel kíséri, vagy inkább részese a manapság zajló folyamatoknak – és ugyan ki tudná kivonni magát – annak már feltűnhetett, hogy vannak még, akiknek nem akaródzik az eddig megismert, talán már kiismert újmódi társaságokhoz csapódni. Jobban szeretnének valami mást, amivel könnyebb azonosulni, netán akkor is elfogadni, ha rossz némelyik tette. A tömegek kavargásában próbálják a magyar belgák is fellelni a nekik szimpatikusabb, békésebb csapatot. Nem könnyű a keresgélés, de tapasztalat, hogy aki keres, az előbb-utóbb megtalálja, amit, vagy akit keres. Még akkor is, ha illúzióknak tűnnek vágyai.

Sokan szeretik a nemzeti színekbe bújtatott jelképeket, például kinek nem tetszik e hazában a piros, a fehér és a zöld szín, ebben a sorrendben és egymás alatt? De nem biztos, hogy mindenki szimbólumok mögé akar bújni, és főleg nem, hogy stigmatizálják, megjelöljék. Sehogyan! Például sokan vannak, akik anélkül szeretnek csak úgy embernek lenni, hogy ezt az evidenciát mindenképp nagydobra vernék. Nőnek, férfinak, vasutasnak, postásnak, embernek – egyenlően. Támogatva és segítve egymást.

Csak hát ők alighanem úgy járnak, mint Fehér Klára főhőse, hiába beszél itt mindenki magyarul. Nem tudják, hová álljanak, úgy érzik, nincs is hová állniuk. És ahogyan fogynak a lehetőségek, úgy fogynak a belgák. Csak a billogok, a kalitkák száma nő.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

HUMORSAROK

RAJZ

Az iskolában a gyerekek az uborkáról tanulnak, ezért a tanárnő felrajzol egyet a táblára. Ekkor azonban az osztály hangosan röhögni kezd. A tanárnő dühösen kérdi Pistikét: Miért nevelsz? Szerinted mit rajzoltam?

– Egy férfi nemi szervet! – hangzik a válasz. A tanárnő teljesen elképed, rohan az igazgatóhoz, és odahívja. Az igazgató bemegy az osztályba:

– Gyerekek! Mi ez a hangos kacagás? És ki rajzolta ezt a nemi szervet a táblára???

TÉVES RIASZTÁS

A hosszú repülőút közepén a stewardess, miközben kávét hoz a pilótának, elkezd rémültem sikítani: Ó, Istenem! Nézze a jelzést kapitány! Kifogyott az üzemanyag! Mindannyian szörnyet fogunk halni!

– Julcsi, fogd már be! Ez a lámpa jelzi, hogy az utasok hallanak minket...

Balogh Attila